

XL. 2, 24, 5
DISPUTATIO JURIDICA 1669
De 1660, 6
POTESTATE
MARITALI,

Quam
ex Consensu
NOBILISSIMI JURE CONSULTORUM
ORDINIS
& sub

PRÆSIDIO

Viri admodum Reverendi, Nobilissimi, Amplissimi atq; Consultissimi

DN. FRANCISCI ROMANI,

J. U. Doct. Cod. Prof. Publ. Canonici Martisburgi, supremæ Curiæ Provincialis & Facultatis Juridicæ Assessoris, Academiæ Patriæ Syndici gravissimi,

Domini Patroni, Præceptoris ac Promotoris sui
submisse devenerandi

Publico Examini submittit

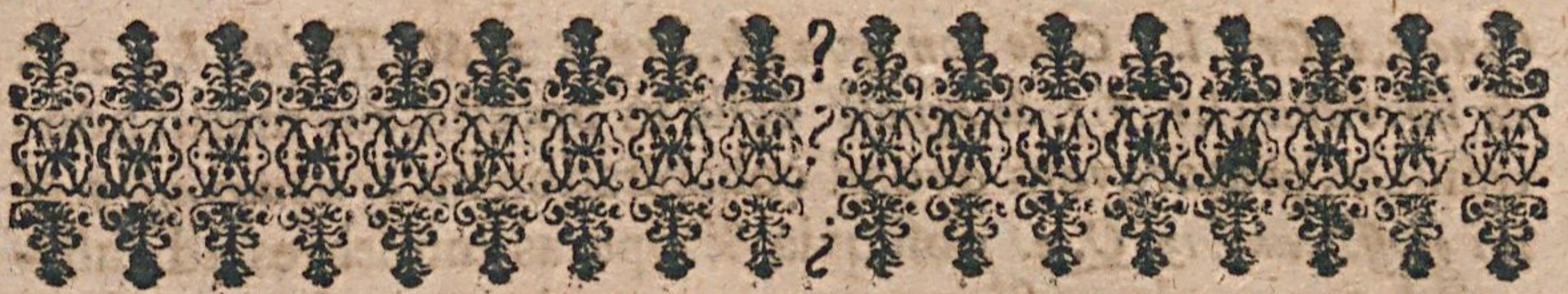
GEORGIUS SCHULGE / ANHALTINUS,
Autor.

In Auditorio Petrino ad diem 5. Aprilis.

LIPSIAE
Typis Hered. COLERIANORVM
A. O. R. M DC LX.

IN NOMINE DOMINI DEI AC SAL-
VATORIS NOSTRI IESU CHRISTI.

PRO O E M I U M.

Sociale animal esse hominem, docet Arist. l. 1. Pol. c. 2. idqve probat ex societatibus hominum tūm compositis, domo, pago, civitate; tūm simplicibus, quārum una est deoūnū Domini & servi, alia nātē nā Patris & liberorum, tertia uxori mariti & uxoris. Harum causā triplex qvoq; jus & potestas est constituta l. 2. w. de stat. homin. Dominica sc. 7. de his, qui sui vel alien. Jur. D. Eod. Patria, J. de Patr. potest. C. Eod. l. 3. l. seq. D. de iis, qui sui vel alien. Jur. snt. & Maritalis. Qvæ postrema cum quotidiana sit ac utilissima juris materia, idcircò lubuit eam levi ac simplici tractare viā arg. l. 25. w. de lib. leg. & qvidem tribus membris, 1. an sit, 2. qvid sit, 3. qvid non sit. Qui dedit velle, idem & posse det clementissimè.

M E M B R U M P R I M U M.

Operæ pretium est, ut tractationi præmittatur qvæstio: An detur potestas maritalis? Et respondeatur, qvod sic. De jure qvidem civilis ecūs esse videtur, cū Imperator circa secundam principalem personarum divisionem tantū dominicæ & patriæ, non autem & maritalis potestatis mentionem faciat pr. J. de his, qui sui vel alien. Jur. Caius J. l. 2. de Jur. person. Et de hoc jure filias familiās nupta in potestate patris sui remaneat, l. 14. §. 2. l. 6. §. 1. l. 20. w. ad L. Jul. de adult. coerc. l. 5. C. de

A 2

Condit.

1.

2.

3.

26.

Condit. insert. l. 1. C. de bon. quæ lib. arg. §. 2. SC. Trebell. l. 1. 2. C.
4. *de lib. exhib. l. 1. §. 1. de agnosc. & sic in potestatem mariti non
transeat, præterquam qvoad cohabitationem c. unaqvæq; 3. §
ibi gloss. caus. 13. Q. 2. obseqvia & operas muliebres ad susti-
nendum rem domesticam pertinentes l. 48. w. de oper. libert.*
5. *qvoad reliqua verò aliosq; juris civilis actus à patria potesta-
te non liberetur. Sic vivente patre nullò modō de dominio*
*rerum ad eam pertinentium testamentum condere l. 6. pr. w.
qui test. fac. pos. l. 11. C. Eod. nec citra illius voluntatem aliquid
de his alienare, hypothecæ titulò dare, pignori adsignare aut*
7. *donare potest, l. 8. § 5. C. de bon. quæ lib. Contrà, si majoren-
nis, etiam insciò maritò liberè res suas donare, oppignorare
vel aliter distrahere l. 6. C. de revoc. donat. l. fin. C. de pact. conv.
l. 12. C. de pign. act. exceptâ intercessione l. 2. w. ad SC. Vellej.
pro lubitu cum alio contrahere l. 2. pr. C. eod. & in judicio, et-
iam rea, per se comparere & respondere potest, Novell. 134. c. 9.*
8. *imò nec marito qvicqvam ex rebus & operis non-maritalibus
acqvirit, qvoniam omnium bonorum non-dotalium usum-
fructum pater retinet in dies vitæ, proprietate filiæfamiliâs ser-
vatâ §. 1. 2. I. per quas pers. cuiq; acqvir. Et pr. I. per quas pers.
nob. oblig. acqvir. l. 1. l. 2. C. de bon. mat. l. 6. §. 2. C. de bon. quæ
lib. l. ult. C. de dot. promiss. nisi sub alia conditione sint donata.*
9. *aut relicta Novell. 117. c. 1. Disponitur etiam de jure commu-
ni, qvod acquisitum per conjugem, tantùm acqvirenti acqvi-
ratur & non alteri, l. 12. C. de jur. dot. & maritus in bonis para-
phernalibus nec jus nec communionē habeat, nec prohibente
uxore se illis immiscere possit l. 8. C. de pact. conv. nisi aliter con-
10. ventum sit l. fin. Eod. nec maritus uxori suæ procurator ad li-
tes, tutor aut curator dari vel creari possit l. 14. w. de Curat. fu-
rios. l. 2. C. qui dar. tut. poss. l. 14. §. pen. J de Excus. tut. l. 1. §. 3. w.
Eod. licet rebus ejus affectionem debeat, ne scilicet id, qvod
malè ab ipso gestum est, propter amorem remitteret uxor, &
sic de rebus suis periclitaretur, aut ne ex ejus desidia & maligni-
tate mulieri aliqua accederet jaictura l. fin. C. de pact. conv. E di-
verso pater de jure communi præsumitur optimè administrare
res filiæ l. 23. §. 2. w. de lib. leg. l. 21. §. 4. w. ad L. Jul. de Adult.
coerc.*

reōrc. dum paternus affectus fraudis suspicionem amovē^c; l. 67. s. 1. w. de R. N. l fin. C. de Cur. furios. l. 10. s. fin. w. quod met. caus. Sed in eo à jure civili differt jus Saxonum, qvod ter- 11. tiam addit potestatem, nempe maritalem. Nam secundum 12. hujus juris dispositionem qvælibet mulier nupta, etiamsi ipsa filia familiæ sit, statim atq; illa lectum mariti ascendit, simul etiam cum omnibus bonis suis in potestatem, tutelam & curam mariti sui legitimam transit, per textus expressos Landrecht lib. 1. Art. 45. Ein Mann ist seines Weibes Vormund/und sie tritt in sein Recht/wenn sie in sein Bett tritt. Artic. 31. Wenn ein Mann ein Weib nimmet/so nimmet er sie in sein Gewehr/und alle ihr Gut in rechte Vormundschafft. Artic 11. Wenn sich die Kinder nach der Mutter Todt von dem Vater scheiden/soll ihnen der Vater ihr Mutter. Theil wieder geben. Art. 45. Ein Weib mag auch ohne ihres Mannes Urlaub ihr Gut nicht vergeben/noch ihr Eigen ver- lauffen/noch Leibgeding ausslassen/umb dasz/das Er mit ihr in der Gewehr sitzt. Concord. Novell. Aug. El. Sax. Const. 10. p. 2. § Carprov. in eam. def. 5. Ex qvibus evidenter appetat, filiam 13. maritata non amplius in potestate patria remanere, sed sta- tim celebratis nuptiis transire in potestatem, tutelam & curam 14. viri, etiamsi cum patre habitet, qvia eadem intervenit ratio l. 32. w. ad L. Aquil. neq; solutō matrimonio in patriam recidere potestatem, sed sui juris remanere l. fin. w. de his, qui sui vel al. Jur. sunt. Landr. l. 1. art. 45. s. Wann er aber stirbet. Qvia 15. (1.) de jure Saxonico matrimonium est modus tollendi pa- triam potestatem juri civili incognitus, qvod præsertim obti- net in filiabus, qvia in præallegatis locis tantum de illis dicitur. (2.) qvia maritus ob favorem matrimonii uxoris suæ tutor ef- ficitur, simulatq; thorum ejus ingressa est; Absurdum autem 16. esset in jure nostro, ut is, qui est in potestate patria, simul sub alterius existeret tutela & cura s. 3 J. de Tutel. & ita gl. lat. ad tex. germ. Landr. l. 1. art. 11. argumentatur; tunc enim suffice- ret uxori paterna verecundia l. 7. pr. C. de curat. furios. qvem officium suum liberis suis nullâ pravitate corruptum præbere oportet l. fin. C. de sent. pass. & restit. (3.) qvia maritus cum 17. uxore sua omnia bona pro indivisis, id est, promiscue & æqua-

- liter possidet, & statim consummatō matrimonio omnium bonorum uxoris suæ usumfructū lucratur, qvamdiu onera Conjugii sustinet, etiam eorum, qvæ sunt extra dotem, exceptis utensilibus, Denn sie haben kein gezwetet Gut / Lande. l. i. artic. 31. Qvicquid etiam uxor acqvirit, illud non amplius patri sed marito acqvirit. (4.) Qvia non Pater nomine filia suæ elocatæ agere potest, sed maritus, dicit̄ art. 31. Landc. lib. i. cum gloss. ibid. Weichbild. art. 26. in gloss. Lehre recht cap. 30. N. G. D. cap. 7. §. 19. Wir lassen. & c. 8. §. Gleicher Gestalt. (5.) Qvia de hoc jure citra voluntatem patris agendi & contrahendi licentiam habet, qvam alioqui, si adhuc in patris existeret potestate, non haberet, l. fin. §. 5. C. de bon. quæ lib. Cui Juri Saxonico ad stipulari videtur & jus divinum. Sic statim Gen. 3, 16. legitur edictum summi Imperatoris, cuius ad Ewam verba: Ad virum tuum (erit) appetitus tuus (desiderium tuum) & ipse (Adam) dominabitur in te. Ad qvod edictum respicit Paulus Apostolus 1. Cor. 14, 34. ubi mulieres jubet γυναικεια subditas esse, sicut & lex dicit; & præc. c. 11, 3. mariti nuncupat caput mulieris, & prohibet mulieri αὐτεῖν αἰδεῖς, id est, autoritatem viri usurpare seu in virum dominari, l. Tim. 2, 12. Rationem etiam subiectere videtur v. 8. vir, inquit, non propter mulierem, sed mulier propter virum creata est, puta, ut esset adjutorium coram eo, Gen. 2, 20, ubi R. D. Kimchi in lib. radic. in verbo נָשָׁה dicit: coram viro factam esse mulierem, ut esset ei præstò ac parata ad administrandum ac serviendum more servorum astantium à Dominis suis eorumq; non modò verba sed & nutus observantium. Qvò referuntur loci paralleli Eph. 5, 22. & 21. 23. Col. 3, 18. l. Pet. 3, 1. & 6. Unde mulier vocatur γυναικός i. e. viro subiecta Rom. 7, 2. & jubetur in testimonium & memoriam subjectionis potestatem habere supra caput 1. Cor. 11, 3. qvæ ἐξοίκια seu potestas v. seq. 18. nuncupatur ωβελάῖον, Ebr. οὐρανῷ velamen. Mulier enim velo lutei coloris caput velabat & sic nuptō seu velatō capite incedebat, ut eō ipso testaretur, se esse sub potestate viri, uti est apud Plut. Varron. & Plinius. Sic Rebecca verecundiam & subjectionem suam erga Isaa-

cum sponsum egregiis sanè docuit argumentis *Genes.* 24, 65. &
c. 33. q. 5. inquit: Fœminæ dum maritantur, ideo velantur, ut
noverint, se semper maritis suis subditas esse & humiles. Qvi-
bus oraculis sacris assentitur jus naturæ, quod etiam bruta ani-
malia docuit, ut fœmellæ parerent maribus, teste *Pl. n. l. 4. Hist.*
Nat. c. 3. & *Aristot. l. 1. Pol. c. 5.* dicit: Masculum fœminâ
naturâ principaliorem & ad imperandum factum esse. Sicut
ergo Rex apiculis, dux armentis, unus sol Planetis, una anima
corpori, ita naturali quoq; ductu maritus toti suæ familiæ præ-
est, *Arist. d. l. Lev. 27.* Cui consentit c. 33. q. 5. Naturalis
ordo est, inquit, ut serviant fœminæ viris, quia nulla Justitia est,
ut major serviat minori. Omnibus etiam gentibus idem jus 23.
esse, non est dubietas, sic Cato apud *Liv. dec. 4. lib. 4.* dicit:
Mulieres more majorum in manu viri esse, *Ulp. de his, qui in*
manu sunt, & c. 15. caus. 33. q. 5. testatur, Gentiles etiam fœmi-
nas viris suis servire communi naturæ lege, Sic ab Ahasvero
longè latèq; regnante ob fastum Vasthi irâ succenso edictum
publicatum est secundum legem; ut regnum Vasthi daretur
alteri, quæ illâ esset melior, v. 19. & omnis vir teneret principa-
lum in domo sua, uti tenor Edicti habetur v. ult. cap. 1. volum.
Esth. Tandem & jus Canonicum juri nostro provinciali con- 24.
sentire videtur, quod caus. 33. Q. 5. dicit: Constat, mulierem
subjectam esse domino viri & nullam autoritatem habere,
item c. 11. c. 17. Ead C. & Q. Ex quibus liquidò constat, mulie- 25.
rem in omnibus dominio viri subjectam esse & nullam habere
autoritatem, præterquam in certis quibusdam casibus, quos lex
expressè excipit. Cui accedit & usus fori Saxonici, cum cal-
culo Dd. qui de hac materia passim sparsimvè tradunt, *VVe-*
semb. Comm. w. de iis, qui sui vel al. Jur. Foman. Syn. Jur. diff. 3.
Nicol. Böer. decis. 269. n. 9. Schneidew. in tit. J. quib. mod. solv.
patr. pot. Zobel, Fachius, Reinhard, diff. p. 2. Cöler. decis. 66. Georg
Schulz. Syn. de patr. potest. Klinge/ Weust ad l. admonendi. 31. de
Jurej. Tiraquel. de LL. Connub. Schrader Comm. J. de Patr. pot.
Nicol. Reußner, tract. de Test. cap. 33. Schurff. consil. 80. n. 3. cent. 1.
Berlich Con. pract. p. 2. de Pat. Pot. Möller ad Const. Sax. p. 2. Const.
10. Carpzov. Eod. Dauth. tr. de Testam. lib. 2. c. 23. Vultejus ad c.
ult.

27. ult. J. qvib. mod. jus pot. patr. solv. & alii. His itaq; præsuppositis fœminam maritatem de jure civili qvodammodo, l. i. s. i. w. de agnosc. & alend lib. at de Jure Saxonico totaliter in potestate mariti sui esse, firmiter concludendum est.

MEMBRUM SECUNDUM.

1. **A**B Existentia transitur ad Essentiam. Ubi primô locô ex-
plicandum venit definitum, nempè verbum potestatis, cu-
jus varias significationes, qvas habet pro diversa re, cui adhi-
betur, explicat Paulus I Ctus l. 215. w. de V. S. modò enim adhi-
betur magistratui, & tunc accipitur pro Imperio vel mero seu
potestate gladii l. 6. de offic. Procons. l. 3. w. de Jurisd. & vo-
catur summa potestas l. un. pr. de offic. præf. præt. vel mixto &
vocatur potestas modica seu minor l. fin. w. de offic. ejus, cui
mand. modò porrigitur ad omnem sexum, item ad omnes, qvi
sunt alieno Juri subjecti l. i. s. 4. π. de trib. act. l. 192. w. de V. S.
2. Qvalis autem hoc locô intelligatur potestas, confessim ex in-
scriptione disputationis apparet, videlicet non publica, qvæ
vel Ecclesiastica vel Politica, sed privata & domestica, eaq; non
dominica, non patria, sed maritalis ; Qvod vocabulum de-
scendit à maritus, qvod à mas, mare, qvod ab ἄρνε, ἄρρεν
vir, uti vir à vi, qvia vires & vis est viri propria, & virtus à viro
dicitur, qvia mala fert fortiter, hinc ab ἄρρεν δέσμη virtus, qvia
fortitudō à priscis summa habebatur virtus, ut tradit *Becman-*
nus. in Orig. Definitum sequitur definitio : Potestas maritalis
autem est jus, per qvod uxor ratione personæ & bonorum suo-
rum subjicitur marito qvoad certos effectus. Ubi locô gene-
ris ponitur Jus, qvæ vox si non latior, tamen ex usu communi
pro latiori termino haberri potest ; Differentiæ locum occupat
subjectum tūm inhæsionis, qvod est maritus, tūm tractationis,
qvod est uxor ; non sponsus aut sponsa, qvoniam ante copu-
lam & festivitatem nuptialem pro marito & uxore reverā non
sunt reputandi l. 24. C. de nupt. cùm matrimonium sine carnali
copula consummari non possit, c. ex publ. 7. de conv. conjug.
sicq; tantū habitu sunt conjuges, non actu, l. 4. s. 3. w. de offic.
- 3.
- 4.
- 5.

Proc.

Proc. & leg. Et cùm ad qvamlibet rem introducendam qva- 6.
tuor causæ considerari soleant, qvarum duæ fiendi, ut Efficiens
& finalis, & duæ essendi, ut materialis & formalis *Bald. in l. fur-*
rios. n. 1. addit. n. 5. w. de his, qui sui vel. al. Jur. sunt. Ergo è re-
erit, & has in substratâ considerare materia. Causa Efficiens 7.
summa est lex tam divina qvam humana; illa maritalem pote-
statem *l. 2. w. de f. & J. hæc jus ejusdem constituit l. 4. w. de his,*
qui sui vel al. Intermedia verò est legitimum matrimonium,
qvô mediante potestas maritalis constituitur. Materia in qva 8.
est qvilibet maritus, etiam Judæus, licet alias ad nullum publi-
cum maximè cum dignitate conjunctum munus admitti de-
beat *l. fin. pr. C. de Jud. & Cœlic.* Materia circa qvam est qvæli-
bet uxor, etiamsi genere superior virō esset, qvia vir est tutor
ipsius, *Landr. l. 1. art. 45.* non obstante, qvod *gl. in l. 4. C. de dot.*
prom. virum plebejum uxoris suæ nobilis subditum esse velit;
item omnia bona uxoris, sive sint dotalia vel qvæsi dotalia, sive
materna, sive paraphernalia, sive profectitia, sive adventitia aut
constante matrimonio acqvisita bona, omnesq; actiones, no-
mina & jura, qvæ marito circa personam & res uxoris à legi-
bus sunt concessa. Forma, qvæ dat esse rei *l. 9. §. 3. w. ad Ex-* 10.
hib. in marito est jus imperandi, dirigendi & administrandi;
in marita vero subjectio, adhibitâ tamen cautelâ, ut ne ab utra-
que parte honestatis æquitatisvè limites transfliantur. Causa 11.
Finalis, propter qvam hæc potestas constituta, partim est au-
toritas mariti, qvæ illibata esse debet *§. 2. J. de his, qui sui vel.*
partim utilitas & commodum uxoris, cuius pudori, imperfe-
ctioni, judicii imbecillitati & rerum forensium ignorantia suc-
curritur eō ipsō, qvod maritus tutor ipsius constituitur, cùm
de Jure Saxonico maxima fidelitas præsumatur in marito er-
ga uxorem ob affectionem maritalem *Gen. 2, 24. l. 8. C. de pat.*
conv. v. bonum. arg. l. 5. C. de Cur. fur. In genere est bonum publi-
cum, *Cœxiæ* & felicitas œconomica, qvam conseqvi etiam Reip.
interest, qvanta n. ex familiis benè constitutis in Remp. redun-
dent commoda, in aprico est. Effectus hujus potestatis est,
ut uxor maritum agnoscat caput, Dominum ac tutorem suum,
eiq; non solum adjumentum, honorem, timorem, reverentia 12.
B ac

26.

ac obseqvium præstet, sed etiam, ut marito suo omnium suorum bonorum usumfructum concedat, qvoniam ibi dos est, ubi sunt onera conjugii, l. 7. pr. l. 13. π. de Jure dot. l. 29. C. Eod. & nihil sine mariti sui tanquam tutoris conjugalis consensu & auctoritate donet, vendat aut aliter distrahat, Landr. l. 1. artic. 31. quia bona ejus cedunt lucro mariti, addit. ad hunc text lit. e. d. l. 29. Targ. l. 21. C mand nec contrahat, nec se obliget aut in judiciis versetur, Landr. l. 2. art. 63. Novell. Elec. Aug. Const. p. 2. 15. §.

13. **So constituien und ordnen wir.** Sive sit actrix sive rea, d. const. verb. Sie halten gleich Klägerin oder Beklagten statt. Et licet conjuges, quantum ad thorum attinet, judicentur ad paria, hoc est, vir & fœmina qvoad conjugii vinculum, carnis debitum & fidem conjugalem æqvale jus habeant, eaq; ratione, æqvalis utriusq; sit obligatio, una enim sunt caro, Gen. 2, 23. unum & idem censentur corpus c. sicut. dist. 40. c. debitum. extr. de Big. uxor mariti propria est uxor, & maritus uxoris proprius est maritus i. Cor. 7, 2. ac proinde se invicem non, nisi consensu ad tempus, qvo pietatis cultui vacare velint, defraudare debeant v. 5. & caus. 33 q. 5. C. 1. § 11. Æqvalis etiam in utroq; conjuge reqviratur amor, commune studium pietatis, precum, liberorum, domicilii & substantiae, nouaria bonorum, consortium omnis vitæ, i. e. οὐ μηδεῖαι in prosperis & adversis l. 1. π. de rit. nupt. § 1. J. de patr. pot. communicatio divini & humani juris d. l. & l. 1. π. rer. amot. akt. Unde uxor sequitur, domicilium, dignitatem, conditionem & forum mariti sui l. 19. π. de Jurisdict. l. 63. π. de Judic. l. 8. π. de Senat. l. fin. C. de Incol. l. 38. § 3. π. de Municip. & sicut injuria uxori facta, viro ejus facta censetur l. 2. C. de Injur. § 2. J. Eod. ita etiam dignitas uxoris cum dignitate mariti sui simul crescit l. 28. C. de nupt. Licet, inquam, conjuges in his ferè commune jus habeant, tamen, qvoad directionem, administrationem & officia quædam conjugalia magna inter eos datur inæqualitas. Nam qvoniam uxor per matrimonium exiit familiâ & domo patris sui, in qua nata est, Tiraq l. 1. conn. n. 3. & in familiam mariti transiit l. 10. C. de re milit. Ergo subjecta esse debet marito suo, qui ipsius est caput i. Cor. 11, 3. Dominus Gen. 18, 12 & Tutor conjugalis

Landr.

Landr. l. i. art. 31. & 45. Cùm verò maritus sit *caput* uxoris 15.
Novell. Leon. 112. & princeps familiæ l. 196. pr. w. de V. S. seqvitur,
liberos, qvi ex ea nascuntur, patris non matris seqvi familiam,
§. 1. J. de leg. Agn. tut. & filium, ex nobili patre natum, nobilis
esse, etiam si mater sit ignobilis, & ob id in Camera Spi-
rensi ad Feuda admitti, testantur *Vult.* Treutl. & alij, nisi obstat
pactum speciale, Borcholt. de Feud. c. 7. p. 2. n. 56. Imò uxo- 16.
rem non sibi, sed marito suo liberos gignere credi, Harprecht in
§. qui igitur n. 6. J. de patr. pot. & ob id liberos non matris, sed
patris nomina servare l. 195. §. 4. w. de V. S. nec uxorem suos
heredes l. 13. w. de suis & leg. hered. nec naturales liberos in po-
testate habere §. 10. J. de Adopt. §. 3. J. de her. qual. & diff. l. 4. §.
2. de bon. poss. cont. tabb. l. 5. C. de Adopt. hinc qvidem de ma- 17.
trimoniis liberorum cum viro una deliberare debet, sed ita,
ut sententiam viri seqvatur Arist. l. 2. Oec. c. 1. utpote cui do-
minium in voluntatem uxorius competit Gen. 3, 16. & qvi plus
consiliō pollet, præfertim & cum hac in causa in specie men-
tio fiat patris Exod. 22, 17. Num. 30, 6. pr. J. de nupt. l. 18. l. 20. C.
Eod. Qvō fundamine illa communis opinio nititur, qvod in 18.
dissensu patris ac matris circa matrimonium filii filiævè patris
consensus sit præferendus voluntati matris. Qvamvis non
negandum, unam omnibus parentibus servandam esse rever-
tentiam l. 6. w. de in jus voc. l. 5. C. de Sponsal. & ob id rectius 19.
consuli conscientiis liberorum, si matrimonium contracturi u-
triusq; parentis assensum exquirant, qvia (1.) Exod. 20, 12. ex-
pressè omnis exceptio præcluditur. (2.) Sicq; Rebecca una
cum Isaaco deliberat Gen. 27, 46. (3.) qvia id naturalis ratio
svadet ob periculum puerperii & in educandis liberis adjuto-
rium §. 4. J. ad SC. Tertyll. (4.) matri qvoq; invitæ heres a-
gnascitur l. 12. §. 3. w. de capt. & postl. (5.) mater æqvè ac pa-
ter liberis suis bene prospicere præsumitur l. 20. C. de nupt. l. 1.
verb. oportet. C. de rapt. (6.) Divalis Constitutio Elect. Saxon.
tit. von Ethesachen, fol. 110. expressè fancit, qvod sponsalia abs-
que matris consensu contracta irrita pronunciari debeant.
Nec negandum est, prudentis Abigailis consilium stolidi Na- 20.
balis voluntati qvandoq; anteponendum esse. Neq; tandem 21.

negandum, qvod matris voluntas præferri debeat voluntati
tutoris l. i. l. 20. C. de nupt. siqvidem in illo paternæ pietatis
affectus cessat, unde ob præsumtam fraudem de jure communi
(secùs Canonico, Dd. in rubr. de cogn. leg.) neq; tutor aut ejus fi-
lius neq; curator pupillam vel curæ subiectam in uxorem du-
cere potest l. 36 37.59.67. pr. w. de R. N. l. 7. w. ad L. Jul. de Adult.
Et t. t. C. de interd. matr. int. pup. Et tut. Regulariter tamen
patris voluntatem circa matrimonium liberorum materno de-
siderio præferendam esse, præfatæ rationes svadent. Nedum
22. qvod etiam defuncti mariti voluntas circa tutelam liberorum
23. desiderio uxoris præponatur, Auth. ad l. 2. C. quand mul tut. off.
24. fung. poss. Porrò cum maritus in domo dominium habeat l. 195.
§. 2. w. de V. S. & Dominus sit tūm uxoris suæ tūm rei uxoriae,
pr. J. qvib. alien. lic. l. pen. C. de jur. dot. l. 8. w. de reb. auct. jud.
25. poss. §. 1. J. de Usu Et habit. Ergò tenetur uxor se & bona sua
legitimo mariti dominio subjicere, & ei debitam reverentiam
exhibere. Tenetur existimare, mores viri esse legem sibi à
Deo impositam eosq; & qvo animo ferre, nam licet morosus
sit, tamen maritus est arg. Novell. 12. c 3 pr. seq; viro unanimem
præstare non solum in prosperis verùm etiam adversis, qvarum
tamen, nî optimæ sint mulieres, participes esse renuunt, Arist.
26. l. 2. oec. c. 1. Tenetur uxor maritum suum sine tergiver-
satione seqvi, si domicilium mutet, vel aliò migret ad exem-
plum Rachelis & Leæ Gen. 31, 14. nisi obstat pactum & nulla
migrandi probabilis causa superveniat l. i. C. de pact. conv. arg.
27. l. 16. Et ibi Ias. w. Qui satisd. cog. etiamsi maritus esset fugiti-
vus, qvia facti sunt una caro & uxor ærumnarum sozia esse de-
bet l. i. w. de rit. nupt. l. 22. §. 7. w. Solut. matr. imò bannitus,
qvia jura naturæ & divina retinet l. 13. w. de donat. int. vir. Et ux.
etsi jura civitatis, è qva bannitus est, perdat §. 1. 2. Inst. de cap.
dimin. Bart. l. amissione. §. qui deficiunt. w. de cap. dimin. n. II.
29. nedum, qvod uxor virum suum bannitum egentem ex dote &
paraphernalibus alere teneatur Jul. Clar. in praet. §. ult. Q. 82.
30. statut. i. v. ult. Deinde competit marito ut Domino, discipli-
na in personam uxor, Arist. d. l. Oec. c. 1. ut possit & de-
beat iniqvos uxor suæ mores cohibere Nov. 117. c. 8. sub fin.
non

non indulgere ut Achab 1. Reg. 21. multò minus illi dominium concedere, qvia dominium Evæ pessimum habuit eventum, & dum prima fuit in seductione, posterior in dominatione esse jubetur 1. Tim. 2,14. Et qvoniam juxta Menandrum γυναικὶ δέχεται & διδωσιν ή φύσις, hinc etiam regulariter prohibetur fœmina officia civilia & publica exercere, virilibus fungi muneribus, docere, in Systaticis testem esse, procurare, judicare & iudiciis assistere l. 18. C. de procur. l. 2. π. de R. J.c. nova quædam. 10. de pœnit. & remiss. l. 9. π. de stat. hom. l. 6. J. de Testam. l. fin. π. de tutel. Cyriac. Lentulus de arcan. regn. c. 31. n. 7. qvia matronalis pudor id non admittit l. 21. C. de Procur. & sexus fœmineus imbecillis est, inconstans, incautus, levis, flexibilis & mutabilis, Cic. pro Cluent. l. 2. §. 2. π. ad SC. Vellej. l. 12. §. 2. π. de Judic. l. un. §. 2. C. de rapt. virg. Qvō nomine fœmineum Imperium plerumq; infelicem fortitum est exitum, teste Aristoph. apud Stob. serm. 72. Unde apud Francos lege Salicâ cautum est, ne regnum de lancea ad fusum transeat, Reinkingk. de Reg. Sec. & Eccl. l. 2. cl. 2. c. 6. n. 7. seqq. Præpostorum enim esset, illi tribuere Imperium in Rep. cui illud denegatum est in Oeconomia, & qvidem ab ipso Deo, qui regulariter viro dedit imperium, mulierem verò subesse voluit. Gen. 3,16. Etiam si apud Svecos, Anglos, Hispanos aliasvè nationes de Jure consuetudinario secūs observari soleat c. dilecti. 4. & ibi. Aug. Bero. n. 1. 2. & 8. de arbit. Sic etiam fœmina feidis excluditur, nisi in investitura aliter sit cautum, s. filia. 2. de succ. feudi. Sed hæc incidenter. Redeundum est ad effectum, ubi circa dominium mariti in uxorem communiter quæri solet: An marito permisum sit uxorem suam ex justa causa verbis & verbribus citra ullam pœnam judiciariam castigare? & respondeatur, qvod sic, qvia nullum imperium est sine potestate cogendi & corrigendi; Ergo sequitur, viro quoq; concedendam esse potestatem mulierem contumacem in ordinem redigendi; nec uxor repercutere potest maritum, cum correctio sit licita arg. l. 3. C. de his, qui ad Eccl. conf. si fiat eō animō tantum, ut ipsam emendet & à peccandi & dominandi libidine coercent, modo ea correctio sit humana & debitum castigandi modum non ex-

B 3

cedens,

33.

26.

- cedens, medicina enim deber est *l. un. C. de Emend. propinq.*
34. & ibi. Perez *prælect. n. 4.* non carnifina. Et licet uxori constantem amorem promiserit, tamen subintelligenda est conditio, si videlicet illa in leges conjugii non peccaret *arg. c. quem-adm. 25. de Jurej.* Qvam opinionem veram esse & in jure militare ait *Trivisanus decis. civil. 45. Bald. cons. 176. n. 1. vol. 1. Alex. consil. 115. n. 3. l. 5. Clar. lib. 5. sent. 8. fin. Q. 56.* Expedit enim Reip. ut omnes in statu suo permaneant, *Arist. l. 2. pol. c. 2. Auth. res qvæ. C. Comm. de Leg.* Contrà lenitas in mulieres directio nem civitatis impedit, cùm morositas & fastus earum in immensum excresceret *l. un. C. de Emend. prop.* & in omnem licentiam dissolutæ viverent *Arist. l. 2. Pol. c. 7.* Nec prætereunda est famosa illa qvæstio. An permissum sit marito, uxorem suam in adulterio deprehensam unâ cum adultero impunè occidere? & resp. qvod sic. De adultero, si vilioris sit conditionis, textus est. *l. 24. pr. 20. ad L. Jul. de adult. coerc.* De uxore adultera verò *l. 38. §. 8. l. 20. l. 23. l. 24. fin. Eod.* Jam qvod fit lege permittente, illud pœnam non meretur *Vivius Comm. opin. 9. lib. 2. n. 4. l. 4. C. Eod. l. 22. C. de pœn.* Canones qvidem primâ facie eandem marito licentiam permittere videntur, *c. interf. 5. & c. qvic. 7. caus. 33. Q. 2.* Sed seq. c. inter hæc. 6. improbant illam, cùm Ecclesia spiritualem gladium habeat in facinorosos, & Deus peccatorem non perdi sed ad pœnitentiam converti velit, *Ezech. 18. & 38. 11.* contrà secundum legis trahit ultiōnis vindictam maritum accipere debere, præcipiunt, imò satius esse, aliam uxorem ducere, qvam sanguinem adulteræ fundere, asserunt *c. si qvod verius. 9. Ead.* Verū id procedit, si maritus uxorem adulteram post adulterium occiderit, tunc enim justus dolor factum qvidem relevat *l. 4. C. de adult.* & maritum in tantum excusat, qvia difficultissimum est iustum dolorem temperare *l. 38. §. 8. 20. Eod.* Sed non in totum, nam pœna extraordinaria manet, *tex. d. l. cùm pœnas debitas infligere magistrati ordinario conveniat.* Secūs est, si maritus uxorem cum alio nefariam rem habentem invenerit & ex justo dolore occiderit *l. 23. l. 24. 20. ad L. Jul. de Adult.* qvod etiam concedere videtur præall. *c. admonere 8. c. 33. q. 2.* modò eam
- c

et q̄yω in flagrantī turpitudine alsbald auff warhaffiger That
deprehensam in continentī occiderit, d.l.23.§.4. qvia ejusmodi
factum excusat Zelotypiæ vehementia eō, qvod uxor adultera
adulterinas inserat stirpes l.6. §.1. w. ad L. Jul. de adult. & to-
tam mariti familiam conspurcat l.30. C. Eod. incertam constu-
prati le&ti sobolem reddat, ac innocentī marito s̄pē inimicis-
simorum filios pro suis alendos & agnoscendos obtrudat, Phi-
lo in lib. de dec. præc. Brthel post Weichbild tit. von allerley B-
helthart col. 2. vers. nach dem auch ein Pfasse. Brthel post Landr.
tit. Straße umb Ehebruch. vers. zum vierdten. Imō ob zeli &
amoris magnitudinem idem & hac in re judicium esse in Spon-
so volunt Dd. arg. §.3. l.13. w. ad L. Jul. de adult. Permissum 40.
insuper esse marito suspectum de sua uxore posternam coram
testibus factam contestationem sine periculo perimere, Novell.
117.c.15. Auth. si quis, l.30. C. ad L. Jul. de adult. c.2. de cohabit. Cler.
mul. gloss. ad Landr. l.1. art. 50. n.3 & gl. l.3 art. 1. n.5. Imō ipsam mari- 41.
tam vitæ suæ qvōq̄ modō insidiantem impunē occidere, in
foro fori non dubitatur, secūs tamen in foro poli seu consci-
entia c. admonere. 33. Q. 2. Versā vice, num æqvē uxori li- 42.
ceat virum suum cum mæcha in adulterio deprehensum impu-
nē occidere hīc rectē qværi potest; & resp. qvod de mæcha,
qvidem id affirmetur, Damhoud. pr. crim. c 80. n. 28. Sed de 43.
marito dubitetur ex l. 38. §. 8. w. ad L. Jul. de adult. qvia ratio
legis Juliæ in ea cessat, & maritus non suum sed alienum tho-
rum coinquinat, nec uxori adulterinos liberos supponit, VVe-
senbec. parat. w. ad L. Jul. de adult. Reverentia etiam obstat 44.
uxori de jure communi (secūs per Constit. crim. Carol. V. art. 120.
sub fine) ne possit maritum suum de adulterio criminaliter ac-
cusare sed tantum civiliter ad thori separationem l.1. C. ad L.
Jul de adult. Sin eam Cuijac. & Venatorius n.2. c. tuæ de Procur. imō 45.
generaliter eum in jus vocare sine venia Prætoris nequit l.13. w.
de in ius voc. Marito tamen licet uxorem suam criminaliter 46.
accusare l.30. C. de Adult. & abjicere, Novell. 22. c.15. Imō 47.
uxor adultera dotem, arrhas & parapherna marito adjudican-
da amittit, Novell. 117. c. 8. c. plerumq;. 4. de donat. int. vir. &
ux. El. Const. 21. p. 4. Similis juris disparitas inter conjuges in- 48.
veni-

venitur c. 14. caus. 33. Q. 5. Et in veteri fœdere viris quidem,
sed non mulieribus concessum fuisse, ut dare possent libellum
49. repudii, legitur, Deut. 24. Tandem cum maritus etiam ipso
jure sit uxoris suæ tutor & curator conjugalis Ehelicher Vor-
mund, Landr. lib. 1. art. 31. & l. 3. art. 45. (modò vicesimum pri-
mum aetatis annum compleverit, ut est textus art. 42. l. 1. Landr.
vers. wann ein Kind.) & ejus officium sit, ut contractui & alii
actui judiciali vel extra judiciali mulieris suæ consensum suum
interponat vel ante actum vel in ipso actu, seq; ut curatorem
ad omnia ejus negotia & causas defendendas gerat (licet usu
introductum sit, ut habeat mandatum, aut cautionem det de-
rato s. 3. J. de Satisd. & fortè ex seq. art. Landr. 46. l. 1. & art. 63.
lib. 2. M. G. O. c. 8. Ehemänner sollen ohne sonderbare curatoria
oder zum wenigsten cautionem rati in Gerichten in Sachen der
50. Weiber nicht zugelassen werden); Ergò uxor nec dotem in
præjudicium mariti donare, vel distrahere, l. 21. C. de donat. nec
contrahere, vel quasi contrahere, nec bona communia divide-
re, nec quicquam extra dotem, Landr. l. 1. art. 31. & 45. sive sit
de rebus mobilibus, sive soli, absq; consensu mariti per contra-
ctum inter vivos alienare, nec alteri eas alienanti consentire,
nec hereditatem adire, nec debitum remittere, nec pro extra-
neo intercedere, nec in judicio sine tutore suo conjugali legi-
timè stare potest, M. G. O. d. c. 8. Eheweiber sollen anderer Ge-
stalt nicht als durch verordnete Curatores, es seynd nun ihre Ehe-
männer oder andere Personen / personam standi in judicio haben.
ne contra propria laboret commoda l. 4. C. de Sponsal. da-
mnum habeat ullum s. 1. J. de Auth. tut. aut propter imbecillita-
tem judicii & consilii decipiatur, arg. l. 1. pr. 2. min. quam ob
causam æqviparatur minori, Novell. Elect. Aug. Const. 15. p. 2.
v. ohne Unterscheid des Alters. per l. 12. C. ad SC. Vellej. & pupillo l. 2.
2. de R. J. quia & illa substantiam suam rationabiliter guber-
nare nequit, Cajus de Curat. l. 2. s. 2. 2. ad Vellej. mariti ergò
tanquam curatoris conjugalis consensus accedat, oportet, qui
autoriset, redintegret & imbecillitatem ejus suppleat, s. 2. J. de
51. Aut. tut. late hic Berlich. Concl. Pr. p. 2. 17. Qvod uti in contractu,
ita etiam in distractu ex rationis identitate procedit; sic fœ-
con-

minæ perinde ac pupillo & minori absq; mariti aut' curatoris
autoritate tuto solvi non potest, §. 2. J. qvib. ali. lic. nisi pretiū præ-
sente marito aut curatore mulieri numeretur & apacha ab utro-
qve subscripta & sigillata petatur, Zanger. tr. Exc. p. 3. c. 1. n. 107.
& nisi illustris esset fœmina, qvæ merum haberet imperium,
Hering. tr. de Fidej. c. 7. n. 517. Procedit etiam in quasi contractu, 52.
ita ut mulier sine consensu mariti sui non posset adire heredita-
tem, l. 49. w. de O. & A. l. 16. w. de neg. gest. Obtinet itaq; 53.
hoc jus in omnibus contractibus vel quasi contractibus, in qvi-
bus ratio legis locum habet, paucis exceptis casibus, qvorum
principaliores membrō tertio annectere lubuit. Jam prope-
randum ad Contrarium potestatis maritalis τιμωνοεγ-
τειαν, qvā uxor ordine inverso sibi maritum suum subjicit, qui
dici solet effeminatus, mollis, totus ab uxore pendens gr. τι-
μωνοεγτραπ. Qvæ potestas monstrosa ut plurimum ac-
cidit in nuptiis imparibus, quando senex Ulp. §. 2. tit. 16. ex la-
scivia (qvod improbat Svet. in Claudio, Plaut. in Mercat. Lactant.
l. 1. c. 16. Gerh. LL. Theol. tom. 7. p. 589.) juvenculam, vel ju-
vencula ex auri cupidine non senem ut senem, sed ut bene num-
matum in matrimonium petit; item si ignobilis nobilem, ser-
vus Dominam, pauper locupletiorem sibi associat, ibi plerum-
que uxor in virum dominari solet, qvod cautus observavit
Martialis lib. 8. Epigram. 12.

Uxorem qvare locupletem ducere nolim,

Queritis; uxor nubere (i. e. subjici uxor, aut dote
libertatem vendere, & δέσποινας θέλω Stob. Ep. 69. l. 10.) nolo meæ.
Sed inversum hujusmodi imperium turbat naturam conjugii, 55.
fusq; deq; habet ὁ τεχίτης à Deo institutam, qvā cautum est,
ne uxor sibi in maritum dominium arroget. Nec obstat,
qvod & uxor vocetur caput l. 195. fin. w. de V. S. qvia caput
seu principium est in familiæ propagatione, dum fœmina sobo-
lem procreando familiam quasi renovat Novell. 22. c. 1. pr.
Nec obstat, qvod vocetur Domina Epist. Joh. II. v. 1. & 5. l. 19. 57.
§. 1. w. de ann. leg. l. fin. §. 1. w. de aur. & arg. leg. Plin. l. 33. c. 3.
qvia id sit partim ob dominium, qvod cum marito habet in-
divisum ratione bonorum, liberorum, servorum, servarumq;

C

l. 4.

26.

- l. 4. C. de Crim. expil. her. Sicq; qvodaammodò Domina est, l. i.
w. rer. amot. partim ob decorum, qvia uxor mariti radiis splen-
det l. 8. π. de Senat. & Doctorissa vocatur, qvæ nupsit Doctori,
licet plerumque sit indocta. Boëtius in topic. Cic. refert, id à
priscis proficiisci Romanis, qui in nuptiis hâc verborum solen-
nitate usi sunt, dicente viro : Ubitu Caja, ibi ego Cajus;
referente fœminâ ; Ubi tu Cajus, ibi ego Caja. Cajum
autem Hetruscis significare Dominum, & exinde uxores rece-
ptò nomine honoris causâ dictas esse Cajas, i.e. Dominas, idem
auctor est, cum Novell. 74. c. 4. Hispanos etiamnum eas ab-
breviatè vocare Donnas & Damas (Græcis Δαμαρ est uxor) ha-
bet Joh. Garsias. tr. de acq. Conjug. n. 29. Tandem qvoniam solubile
est, qvicquid ligatur, Novell. 22. c. 3. ergò videndum est, qvibus
modis solvatur maritalis potestas. Solvit autem tribus mo-
dis (α) morte naturali, qvæ omnia solvit, d. nov. c. 20. pr. & e-
legans est locus ad Rom. 7, 2. qvi dicit, mulierem, qvæ sub viro
est, viventi marito alligatam esse lege, si a. vir mortuus fuerit,
solutam esse à lege viri. Atqvi si unitas carnis i. e. cohabita-
tio & affectio continua per mortem cessat; Ergò & potestas
maritalis. (β) adulteriō & fornicatione alterius conjugis Matth.
5, 32. c. 19. c. dixit Dominus. 32. q. 1. c. præcepit. 32. q. 5. c. ex lit. tu-
is. 5. de divorc. qvia & hîc unitas carnis, fractâ fide conjugali,
tollitur. Nam conjunx non habet potestatem corporis sui,
qvia illud alieni juris est, nempè conjugis; Ergò hâc unitate
tanquam formâ matrimonialis nexûs disruptâ tollitur thoros
& vinculum & per conseqvens potestas maritalis. Si verò ma-
ritus insôns adulteram spôrre retineat aut reducat, (cùm se-
riò pœnitenti dimittere possit septies & ultrâ c. si vir. 3. de adult.
Nov. 13. c. 10. Baldri. cas. consc. L. 4. c. 13. cas. 6. salvò tamen jure Ma-
gistratâs & Ministerii) aut, si peccatum non sit notorium, scien-
do nescire malit, qvam se suosq; in publicam ponere infamiā,
runc per novum consensum vinculum matrimonii denuò red-
integratur & aliud qvasi matrimonium interponitur l. 13. s. 9.
w. ad L. Jul. de adult. (γ) malitiosâ desertione, si conjux levitate
abductus conjugem relinqvat, 1. Cor. 7, v. 15. & 39. & legitimè
citatus ad partem desertam non redeat, modò redire potuerit,
- maxi-

maximè verò si pars deserens alios sectetur amores, unde
violentia adulterii præsumtio nascitur, l. 7. C. de repud. & Judic.
idq; secundum sententiam nostrarum Ecclesiarum, (secus de
Jure Canon. c. dominus. 2. de sec. nupt.) Dn. Carpz. Jurispr. Consist. L. 2.
defin. 192. Minimè v. finitur potestas maritalis propter sœvitiam,
capitalem inimicitiam, captivitatem, insidias, furorem, hæresin,
infidelitatem, l. Pet. 3, 1. Cor. 7, 13. l. 20. w. de stat. hom. c. memini 111.
13. de accus. l. 8. w. de spons. c. quanto 7. de divorc. l. 22. c. 7. w. sol.
matr. l. 8. w. de his, qui suivel al. sed tantum suspenditur, donec
ad domum, amicitias, animæ mentisq; sanitatem redeant. Ec
licet Conjuges ob sterilitatem, supervenientem impotentiam,
contagium, lepram aliamq; gravem infirmitatem qvoad lectum
& mensam separari possint, tamen non statim vinculum con-
jugale, & sic neq; potestas maritalis tollitur, sed vel in suspenso
est, vel eatenus exercetur, qvatenus exerceri potest, qvandoqvi-
dem & ipse matrimonii nexus ac individua jugatorum societas
non nisi ob præfatas tres causas dissui debet, cùm revocati simus
à laxa licentia l. 8. 9. 10. C. de repud. Nov. 117. c. 8. Nov. 22. c. 15. l. 60.
61. 62. w. de donat. int. vir. & ux. ad primam legem à scoriis Pha-
risaicis repurgatam, vi cuius ab initio non fuit sic. Matth. c. 5.
23. c. 19. à v. 3. ad 10. & locis parallelis.

63.

64.

65.

66.

MEMBRUM TERTIUM.

Absolutis duobus membris superest, ut agamus de limiti-
bus potestatis maritalis. Nam sicut ea non perpetua est,
sed certis modis finitur; Ita etiam non est absoluta, sed certis
legibus tanquam limitibus determinatur. Sic non extenditur
ad illicita & qvæ pietatem lèdunt l. 15. w. de condit. Instit. nec
tenetur uxor marito concupiscentiis suis absq; ullo pudore ac
timore Dei indulgenti obseqvi, qvia cohabitatio casta esse de-
bet κατὰ γνῶσιν l. Pet. 3, 8. secundum modum, quem recta ra-
tio non turpis libido dicitat. Nec licet marito uxorē suam
adulterandam tradere Nov. 117. c. 9. potentibus amicis locare,
permutare, aut pretiō distrahere, cujusmodi exempla recen-
set

C 2

4. set Arniscus in Polit. cap. de marito & uxore. Nec extendit se ad turpia, legibus interdicta & probrofa; sic non potest uxorem jubere, ut corpore qvæstum faciat, sacrilegium committat l. 29. §. 3. &c. de Adult. §. 23. J. de inutil. stipul. & §. 7. de mandat. aut vetare, ne oret, vel Eleemosynas eroget, Luc. 6,30. Nec licet marito in uxorem s̄avire, qvia non est serva, sed collateralis socia, Gen. 3, 12. subsidium ē costa viro attributum Novell. Leon. 111. pr. socia rei humanæ atq; divinæ domūs l. 4. C. de crim. expil. heredit. dimidium viri & essentialis ejus amicus, non scabellum pedis sed lateris, imò cordis portio, Thom. 1. q. 92. art. 23. inquit: Mulier formata est non ex pedibus, ut esset serva, non ex capite, ut esset Domina, sed ex laterē, ut esset vitæ socia. Ergo maritus rēgat eam civili non servili imperiō, non convertat amicam conversationem in servile obsequendi studium, unde παραινέσθαι, i.e. amarulentum seu morosum se erga uxorem gerere, prohibetur, Col. 3, 9. Contrā, si s̄aviat in illam, freni temperies adhibetur marito æqvè, ac Domino in servos l. 1. &c. de his, qui sui vel alieni Jur. & Patri in liberos s̄avienti l. 5. &c. ad L. Pomp. de Parricid. Nam si enormem in castigatione excessum committat, puniendus est ab ipso magistratu propter enormitatem castigationis vel cautione ob excessum, vel multâ pecuniariâ vel pœnâ carceris, vel etiam, si inemendabilis esset s̄avitia, separatione qvoad thorū & mensam; Expediit enim Reip. ne suā re qvis malè utatur. §. 2. Inst. de his, qui sui Imò, cum uxor sit caro mariti ex lateralī ipsius costā formata Gen. 2, 23. qvamvè in suam recepit tutelam, clientelam, patrocinium, operimentum gloriæ, i. e. ut gloriam & famam ejus defendat contra calumniatores: uti Targum nomen נִשְׁׂא, Gen. 20, 16. vertit, Först. lexic. n. 727. Ruth. 3, 9. §. 1. J. de Tutel. consultius esset de jure suo aliquid remittere & uxorem aberrantem (nisi planè heteroclitum sit caput, Syrac. c. 25, vers. 17. seqq. & maritum fastidiens l. 8. §. 3. C. de Repud. v. extraneorum maritorum,) leniter corrigere non injuriosis verbis, non verberibus (verbera enim ingenuis aliena sunt, d. l. 8. §. 2.) sed ratione, non scuticâ sed benevolentâ, non vi, non metu, non minis, sed dilectione potius & affectione, qvia con-

conversatio hominum asperitatem respuit, favorq; matrimonii
sævitiam erga uxorem excludit, arg. §. 7. Instit. de noxal. aet.
Hinc rectè Taubmann. lib. 1. Epic. p. 251. & 252.

---- ferre aliquid & connivere memento,
nec semper vidisse puta, quæ videris. Esto
interdum surdaſter, aprò si pressius audis.

Fallitur, ad votum qui cuncta expectat & urget.

---- non est serva, sed uxor
& pars una tui, tuq; alter. Sevit in ipsum
se nemo, nî sit male tute mentis Orestes.

In nuptam imperium sanè est; sed quale? quod esse
corpus in hoc animi debet. Pars ecce cohæret
Utraq; rex animus curator & auctor honesti est,
non tamen aut ludit renuentem aut deserit amens.

svadet non cogit.

Meritò igitur coercetur legibus asperitas qvorundam marito-
rum, qui uxores suas duriter tractant, quasi jus vitæ necisq; in-
eas haberent, §. 2. & 3. J. de his, qui suu vel alien. Sic, licet alias
maritus portionem ex statuto sibi debitam, imò & dotem ob-
turpem uxoris vitam lucrifaciat c. plerunq; 4. extra. de donat. int.
vir & ux. ramen, si eam occiderit, aut occidenti occasionem
præbuerit, aut uxor necem non ultus sit, Schrad. in miscell. c. 2.
n. 42. Beust. de jure connub. p. 3. c. 6. aut ipse necem ei molitus
fuerit per gl. Landr. l. 1. art. 21. n. 3. aut eam malitiosè deserue-
rit, aut in puerperio laborantem vel ægrotantem neglexerit,
aut alimenta ei denegaverit, aut domo eam expulerit, ut infor-
tuniò qvopiam pereat, & portionem statutariam & dotem lu-
crifacere ob facinus suum sperare non potest l. 10. §. 1. & ibi Paul.
de Caſtr. n. 4. pr. w. sol. matr. Cöler decis. 57. n. 66. seqq. & 286. n.
28. seqq. imò pro ratione delicti vel vitâ vel corpore puni-
tur, prout exemplum adducit Berlich. Concl. præt. p. 2. 36. n. 34.
Möller. Constit. Saxon. p. 3. 6. lit. A. inc. reſponſum Scabinorum, per
tot. niſi heredes uxoristacuerint aut uxor injuriam remiserit,
express. Novell. Et Arg. Const. 26. p. 3. Porro limitata etiam est
potestas mariti circa bona uxoris. Dominus quidem dotis
est pr. Inst. quib. ali. lic. l. 9. C. de rei vendic. non autem verè & sim-

II.

12.

13.

14.

plici-

C 3

26.

- pliciter, l. un. C. de nud. Quir. jur. toll. sed tantum interpretati-
vè & secundum quid, nempè qvoad effectus, qvos jus explicuit,
sc. ut agat, administret, conservet, & fructibus dotis ad sui suo-
rumè sustentationem liberiùs & commodius utatur fruatur,
qvoad sustinet onera matrimonii, l. 29. Cod. de jur. dot. l. 7. w.
15. Eod. proprietatem autem seu naturale Dominium retinet
uxor, l. 30. Cod. Eod. l. 20. §. 2. w. Famil. hercisc. exceptò dota-
litiò, cuius proprietas penes virum remanet. Hinc res uxoriae
16. vocantur alienx l. 7. §. 12. l. 24. §. 5. w. sol. matr. & vir in illis
dolum & culpam præstare tenetur l. 17. pr. w. de jur. dot. eoq;
nomine omnia illius bona tacitè hypothecata sunt mulieri à die
nuptiarum l. 1. w. qui potior, in pign. hab. qvæ in illis jus reten-
tionis habet Jason. l. 26. §. 2. w. de condit. indeb. n. 10. N. G.
17. D. c. 43. Const. 24. p. 2. & p. 3. const. 33. Qvapropter omnia age-
re debet, ut bonus Paterf. §. 38. J. de R. D. & tanquam solidum
perfectumq; ei acquisitum esset Dominiū arg. l. 1. C. de bon. mat.
etiamsi uxor matrimonio per mortem vel divortium solu-
tō l. 2. pr. w. sol. matr. aut si maritus dote malè utatur, sive ad
inopiam dedicatur l. 29. Codic. de jur. dot. sibi pro-
spicere & bona illata à marito actione rei uxoriae §. 29. Inst. de
act. & C. Eod. repetere possit, qvia interest Reip. mulieres dotes
suas salvas habere l. 2. w. de Jur. dot. l. 1. w. sol. matr. l. 19. w. de
R. N. l. 2. C. sol. mat. eatenus tamen, qvatenus facultates mariti pa-
tiuntur §. 37. I. de act. hoc est, ne maritus egeat, qvia persona
privilegiata est; nisi aliter legitimis pactionibus sit conventum
19. l. 49. w. de pact. Cùm itaq; bona maritæ non sint proprii juris
mariti, l. 1. C. de bon. mat. usufructuantum ad ipsum pertinente
20. l. 2. Eod. l. 3. pr. C. de sec. nupt. Idcirco pro lubitu ea administrare
nequit, etiamsi conditores juris Saxonici bonum esse judicarint,
mulierem, qvæ seipsam marito committit, rēs etiam ejusdem
pati arbitrio gubernari l. 8. C. de pact. conv. mobiles qvidem res,
arg. l. fin. §. fin. C. de admin. tut. item immobiles æstimatas l. 10. §. 5. C.
de J. dot. gl. 1. I. quib. ali. pr. l. un. §. & cum lex. v. in fundo. C. de rei ux.
act. alienare potest, ita tamen ut servetur dispositio Auth. Sive
a me C. ad Vellej. & soluto matrimonio alia aut æstimatio earum
restituatur l. 7. §. 12. w. sol. matr. l. 42. w. de jur. dot. l. 5. C. de jur.
dot.

dot. Latè hīc *Thomīng.* *decis.* 31. Immobiles verò & non æsti- 21.
matas res invitā muliere regulariter nec distrahere, nec servitu-
tes fundo debitas amittere, nec novas eidem imponere *l. 5. l. 6.*
l. 16. w. de fund. dot. nec donare, permutare, legare, aut in solu-
tum dare, sive oppignorare, aut qvoqvō modō alienare potest
pr. I. qvib. alien. non licet, l. 211. w. de V. S. nisi & maritæ & alteri- 22.
us ad istum actum ordinati curatoris consensus *§. 3. J. de auth.*
tut. & causæ cognitio judicialis, an alienatio necessaria sit, ex-
pediatqve mulieri, interveniat, *arō §. 3. Inst. de Adoption. Nov.*
61. c. 12. Landr. l. 1. art. 31. 52. His autem solennitatibus non 23.
observatis mulieri adversus maritum actio personalis, & posses-
sorem rei alienatæ realis prodita est, *arg. l. 5. §. fin. w. de reb. eor. qui*
sub tut. Pensold. in addit. Col. decis. 286. n. 209. Nec potest ma- 24.
ritus contrahere cum uxore, nisi alias adhibetur curator, ma-
ritus enim in rem suam autor fieri nequit *l. 1. pr. w. de auct. tut.*
Ulpian. §. 23. tit. II. unde generalis nata est observantia & Juris
Sax. dispositio, qvōd mulieres maritatæ, si in favorem mariti
contrahere velint, aliō curatore ad litem opus habeant Const.
El. 16. p. 2. Zanger. de Exc. p. 2. c. II. n. 201. Necessarius au- 25.
tem consensus mariti non est uxori, qvæ patrona Ecclesiæ, qvia
præsentare potest sine consensu mariti, *Tiragvel. de ll. conn. q. 26.*
n. 223. nec reqviritur, si mulier velit donare filiis suis, *l. 17. C.* 26.
de postl. revers. aut cum patre l. 4. C. de Sponsal. vel Ecclesia con-
trahere, *Jason in l. 1. C. de SS. Eccles.* licet rectius cum consensu
maritifiat, *Möller. ad Constit. Sax. p. 2. Const. 15.* neqve si mulier
mercatrix est, *l. 5. §. 3. w. de Jur. immun.* Nec maritus potest 27.
contrahere pro uxore, nisi in bonis, qvæ sibi verè vel interpre-
tativè per uxorem tradita fuerunt *l. fin. C. de pact. coniv.* Nec
distrahere pecunias absq; licentia uxoris *l. II. w. de R. J. junctō*
t. t. C. ne ux. pro marit. Nec potest uxorem cogere, ut jus pi- 28.
gnoris remittat, aut pro eo intercedat, juribus & beneficiis, qvæ
in dotalibus vel aliis bonis mariti habet, renunciet, ipsi mortis
causâ donet, aut se pro eo ad carceres obliget, itisi sponte fa-
vori pro se introducto renuntiare velit, *l. 41. w. de minor. l. 29. C.*
de pact. Neq; si semel consensit contractui uxoris, consensum
revocare potest, *c. quod semel plac. 21. in 6. de R. J. Berl. concl. Pr. p. 31.*
n. 25.

29. n. 25. Neq; maritus potest circa res constante matrimonio acquisitas tam mobiles quam soli sine consensu maritae disponere, vel ei jus quæsitum auferre, vel minuere, *Alex. Jaf. in Auth. præterea C. unde vir & ux.* sive id fiat per directum sive indirectum c. cum quid. 34. de R. J. in 6. quia fieret in præjudicium uxoris *Pingiz. decis. 28. El. Constit. p. 3. 7.* Ein Ehegatte kan dem andern sein Gebührnis so Ihm aus der Verstorbenen Gütern gebühret / durch Testament oder letzten Willen nicht vermindern. Nam cum uxor sit socia rerum mariti, l. 1. *w. rer. amat.* & septum possessionis *Prov. 30. 33.* quæ domi parta conservat, ubi maritus foris parat, *Arist. l. 1. &c. c. 3.* Ergo debetur illi legitima, etiam maritam mortuam vel Jure societatis, vel successionis vel ex provisione legis nostræ municipalis *Landr. l. 2. art. 36.* Contrà si maritus dispositione quadam maritam, bonis acquisitis vigore statuti illi debitis, privasset, revocare eam potest, præsertim cum in fraudem ejus facta præsumatur *Constit. p. 3. 20. & 9.* Porro nec quicquam juris habet maritus in utensilibus, quia illa in patrimonio uxorius sunt, & ex speciali juris Saxonici provisione, defunctam uxore, proximam cognatam debentur, *Goldbeck de suc. Gerad. Constit. p. 3. 22. v. Die Gerade soll den Töchtern oder nächsten Nissfel.* Nisi uxor illa per donationem inter vivos observata formam solenni in extraneum vel per donationem antidoralem in maritum transferat *Constit. 13. p. 2.* Nec uxori necessarius est mariti consensus circa testamenti factionem, quia ultimam voluntates ex alterius arbitrio pendere non debent *l. 32. pr. w. de her. Instit. & plur. Rever. Dn. Praeses in Prælect. publ. ad l. 1. C. Qui test. fac. pos. Q. 2.* Multò minus potest maritus uxorii prohibere, ne de bonis suis testamentum condat, aut codicillos conficiat, aut legata & fideicomissa relinquit, aut mortis causam donet, quoniam leges illud uxori permittunt, *Nov. 22. c. 2. l. fin. C. Comm. de Legat. §. 3. de Legat. 3. l. 8. §. 2. w. de Jure Codic. §. 1 J. de donat. l. 9. §. 2. l. 10. seqq. w. de donat. int. vir. & ux. l. ult. C. de donat. mort. caus. l. 1. C. de SS. Eccl. l. 21. w. de R. J. Constit. p. 2. 15.* modò testetur, ut dignum est, d. novell. & secundum leges, quas ignorare nemini permisum est, *§. fin. J. de milit. test.* Nec potest maritus ab intestato heres uxorius exisse

asse fieri, qvia de Jure antiquo uxori non, nisi in casu defici-
entiæ parentum, liberorum & propinquorum succedebat l.un.
C. unde vir & ux. & nisi aliter ipsi provisum fuerit pacto dotali,
statuto aut consuetudine loci, Schneidew. ad tit. Inst. de heredit.
qva ab intestat. rubr. de success. int. vir. & ux. Dotem in immo-
bilis consistentem statim, in mobilibus vero vel se moven-
tibus, nominibus & juribus incorporalibus intra annum à tem-
pore mortis computandum l.un. §. cum v. exactio. C. de rei uxor.
act. restituere tenebatur l. 4. C. solut. matrim. nisi aliter de
lucranda dote pactum intervenerit l. 12. pr. w. de pact. dotal. l. 6.
l. 7. l. 10. l. 29. C. de pact. aut culpâ mulieris matrimonium dis-
solutum sit l. 38. w. fol. matr. aut uxor interdicta attentaverie
l. 8. §. 5. C. de repud. De jure Romano novo succedit maritus
tum demum, quando laborat in opia, uxor præmoriens vero
locuples est, Novell. 53. c. 6. §. ult. & 117. c. 5. & quidem una
cum liberis communibus alteriusve matrimonii in quartam, si
tres sint vel pauciores, si plures, in virilem portionem, Auth.
præterea. C. unde vir & uxor. l. 6. C. de secund. nupt. De jure
vero Saxonico non extante aliquo pacto dotali vel testamento
maritus omnia mobilia solus lucrat, qva fuerunt defunctæ
tempore mortis, per text. Landr. lib. 3. artic. 76. vers. Hat aber
die Frau. Sive sint mobilia sive sese moventia, etiam anima-
lia pro anno fructu elocata, Coler. decis. 286. n. 31. sive sint ex-
pressè nomine dotis illata l. 9. §. 2. π. de Jur. dot. Sive magis
custodiæ mariti quam dotis causâ tradita l. 8. C. de pact. conv.
Sive stante matrimonio ab uxore acquisita, etiam pretiosa Col-
ler. d. l. n. 47. item pecunias ex precio rerum soli redactas &
marito in dotem illatas, qvia initium contractus spectandum
est l. 1. §. 30. w. deposit. gloss. in c. dudum. in pr. de elect. etiam si
eas posteà in emtionem prædiorum convertat, cum pecunia
marito sterilis esse non debeat l. 3. §. 4. w. de contrar. tutel. act.
qva alias sine peculio res fragilis est l. 79. §. 1. w. de legat. 3. nec
marito vigilancia sua damnoſa esse debeat l. fin. C. de Alluvion.
item fructus industriales pendentes in agris, vineis & hortis,
Landr. l. 3. art. 76. & l. 2. 58. ut & civiles, qvorum dies cessit, Ber-
lich. p. 3. concl. 28. seqq. Hæc itaq; mobilia, & qva plura iis ac-

D

cenſen-

37.

38.

39.

40.

41.

42.

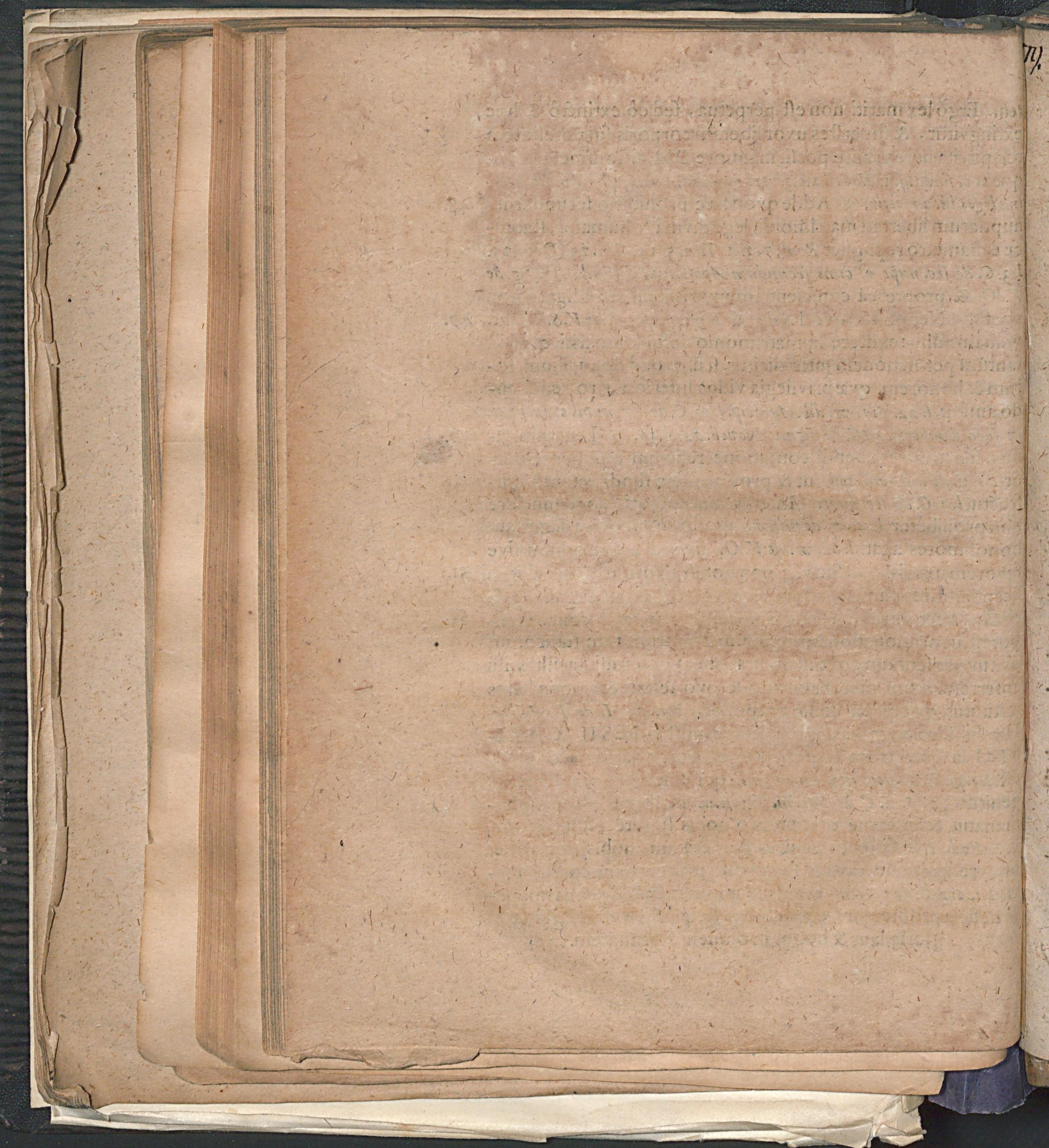
26.

- censentur, maritus virtute hujus juris dimissis rebus soli propriâ autoritate retinere potest, qvæ supersunt, ære defunctæ alieno prius deducto l. 39. §. 1. w. de V. S. §. 3. fin. J. ad L. Falcid. Et priusquam ea omnia accipiat, cedere ex immobilibus non tenetur addit. ad text. germ. Landr. lib. 1. art. 20. lit. C. in fin. Nec qværitur de hoc Jure, an maritus sit inops vel non; an matrimonium cum dote extiterit, vel non; Schneider. suprà alleg. loco. Nec distingvitur, an defuncta reliquerit liberos primi aut secundi matrimonii, vel heredes ascendentibus aut collaterales Zobel. ad l. 1. artic. 20. lit. C. Qvod tamen suas patitur, Exceptiones, nam si aliter sit pactum, tuncprovisio hominis tollit provisionem legis l.fin. C. de pact. conv. Zobel. d. l. item, si nulla adsint immobilia, tenetur maritus heredibus uxoris descenditibus ex illis legitimam dare, aut si adsint quidem, at non sufficient, eam supplere Dd in c. indultum. extra. de R. 7. in 6. & l. 8. w. de R. J. Immobilia verò non maritus sed liberi vel alii defunctæ conjugis heredes lucrantur Landr. l. 1. art. 31. idq; ex usu & interpretatione juris Saxonici, ex qua cognitio ejus potissimum haurienda, Pistor. Q. civil 21 n. 8. nisi & hinc pætō dotali, consuetudine aut statuto aliud constitutum & introductum sit, & nisi maritus sit inops, defuncta conjux verò locuples, tunc enim illi in certa immobilium parte succedit ex Auth. præterea. C. unde vir & uxor. Immobilibus autem annumerantur pecunia hereditaria, sors a filiorum redditum, partes metallicæ, pretium retrovenditionis pædiō post mortem uxoris redemptō, lecti & supellex ad publica diversoria destinata, ut ea breviter complexus est Georg Schulze in Synops. ad tit. 7. de heredit. qvæ ab intest. r̄mbr. de success. conjugum, ex Berlich. concl. 30. n. 38. Nec potest maritus mobilia uxoris prius lucrari, qvām uxor vitâ defuncta sit, qvia viventis nulla hereditas l.fin. C. de pact. l. 1. w. de hered. vel att. vend. Nec maritus prior decedens potest uxori suæ secundas nuptias prohibere, qvia uxoris seu dominatio viri per mortem cessat, ergo & d'lesia, non tantum qvoad officia conjugalia sed & ipsum conjugii vinculum Rom. 7, 1. cui concordat Landr. l. 1. art. 45. Wenn der Mann stirbt/ ist das Weib ledig von seinen Rechten.

ten. Ergò lex mariti non est perpetua, sed eō extinctō & hæc
extinguitur, & superstes uxor liberam corporis sui potestatē
recipit, ita ut renubere possit in timore DEI, si continere se ne-
qveat c. fin. 31. q. 1. Novell. 2. c. 3. verb. optimum itaq; est, ne vidua con-
tra leges luxurietur. Adde qvōd hæc prohibitio secundarum 48.
nuptiarum libertati matrimonii, lege divinā & humanā, stabili-
tæ è diametro repugnet Rom. 7. 3. 1. Tim. 5. 14. Gen. 25. Deut. 25.
l. 3. C. de sec. nupt. c. cum secundum Apostolum. 5. Eod. l. 134. v. de
V. O. & propterea conscientiam uxoris relictæ obligare non
possit. Nec obstat, qvōd Salic. & Bart. in l. fin. C. de V. S. dicant,
viduam adhuc existere in matrimonio defuncti mariti, qvia id 49.
tantūm per fictionem juris dicitur, scil. qvoad domicilium, fo-
rum & honorem, qvæ privilegia vidua inferiori viro renuben-
do amittit, l. 22. §. 1. v. ad Municip. l. 10. C. de sec. nupt. c. ex part.
de foro compet. l. 13. C. de dignit. Novell. 22. c. 36. Legatum ta-
men sub non-renubendi conditione relictum renubens amittit 50.
l. 1. C. de ind. vid. toll. ut & proprietatem fundi retentō usu-
fructu, l. 3. C. de sec. nupt. Interim maritus juri suo renunciare
non prohibetur l. 41. π. de minor. modò non contra leges aut 51.
bonos mores agat. l. 62. v. de V. O. sive id fiat in odium sive
favorem uxoris. Sic v. g. non potest uxori suæ concedere
licentiam intra anni spatiū renubendi l. 53. §. 3. C. de Episc.
& Cler. licet ultrà concedere possit. Neq; concedere 52.
potest uxori donationem omnium bonorum tñm futurorum
qvām præsentium, qvoniam ita libera testandi facultas illi
auferretur, cùm nihil haberet, de qvo testari & ex qvo heres
institutus qvicqvam conseqvi posset, arg. pr. I. de L. Falcid.
Hic subsisto & gratias ago Domino nostro JESU CHRISTO, a qvo rerum dispositio in orbem terrarum producta
est l. 1. pr. C. de vet. Jur. enucleand. qui sine tempore à patre
genitus l. 7. §. 2. C. de Summ. Trinitat. in ultimis diebus inhu-
manatus & in carne crucem pro nobis spontè passus est l. 6.
§. 2. Eod. qui salutem penitus desperatam nobis donavit &
opus redemtionis virtutis suæ divinæ magnitudine consumma-
vit l. 1. §. 2. C. de vet. jur. enucl. cuius innumerabilia circa nos be-
neficia profitemur l. 1. pr. C. de offic. præf. præt. Afr. illi sit
gloria, laus & honor in omnem æternitatem.

Leipzig 1 Diss., 1660 /61

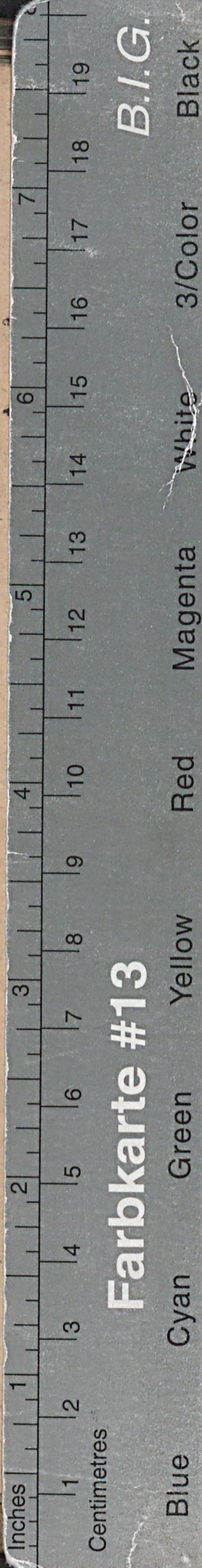
3
5b

KD77

FarbKarte #13

B.I.G.

28.5
1669
1660, 6
URIDICA
TATE
ALI,

su
ONSULTORUM
IS

Nobilissimi, Amplis-
ultissimi
CI ROMANI,

ol. Canonici Martis-
cialis & Facultatis Juri-
& Patriæ Syndici

is ac Promotoris sui

erandi

i submittit

alge/ Anhalmius,

diem 5. Aprilis.

Æ
LIANORUM
DC LX.